

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14C/125/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813221019
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3813221019.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v právnej veci navrhovateľa: Mgr. M. O. B., nar. X.X.XXXX, bytom A., S. XX/X, zastúpený opatrovníčkou I. B., nar. X.XX.XXXX, bytom A., S. XX/X, proti odporkyni: R. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A., B. X/XX, o ochranu osobnosti a o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

rozhodol:

I. Návrh **z a m i e t a**.

II. Odporkyni právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 30.9.2013 domáhal, aby súd uložil odporkyni povinnosť verejne sa mu ospravedlniť a nahradiť mu nemajetkovú ujmu v sume 10.000,- EUR.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 24.9.2013 obdržal jeho syn M. B. zo súdu tlačivá rôznych nadácií, ktoré im pomohli v ich ťažkom živote. Menované informácie o ich finančnom položení boli oznámené verejnosti v Prievidzi odporkyňou cez jej advokátku A. a pracovníkmi OS Prievidza. Ide o priamy zásah do ich súkromia, keď sa veci ich domácnosti rozniesli po verejnosti v Prievidzi. Odporkyňa so svojou advokátkou zasiahla do ich súkromia. Odporkyňa to využila na zneváženie a poníženie ich osôb a dala zverejniť ich súkromné finančné informácie, čím im vo verejnosti spôsobila veľké problémy cestou závidi druhých ľudí. Zvlášť rodina odporkyne ohovárala rodinu navrhovateľa a zvlášť jeho osobu. Mnoho ľudí v Prievidzi sa ho už pýtalo, či je pravda, čo o nich roztrusujú príbuzní odporkyne a advokátka A. cestou súdu v Prievidzi. Na advokátku podal navrhovateľ sťažnosť na disciplinárnu komisiu Slovenskej advokátskej komory. Odporkyňa svojim činom dala podnet na zneváženie a poníženie navrhovateľovej rodiny na verejnosti a nezákonne zasiahla do súkromia jej identity. Náhradu nemajetkovej ujmy žiadal navrhovateľ za zníženie dôstojnosti jeho osoby a celej jeho rodiny ako aj zníženie vážnosti v spoločnosti.

Podaním zo dňa 10.2.2014 doplnil navrhovateľ svoj návrh, že od odporkyne žiada, aby sa mu ospravedlnila verejne v Okresnej tlači v Prievidzi a na internete.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu, doručenom súdu dňa 10.9.2014 uviedla, že s návrhom nesúhlasí v plnom rozsahu. Tlačivá z rôznych nadácií, ktoré navrhovateľ uviedol ako dôkaz a podstatu návrhu predložila odporkyňa Okresnému súdu Prievidza v konaní sp.zn. 6C/173/2011 ako dôkazový materiál k jej vyjadreniu k odvolaniu M. B. - syna navrhovateľa a jej ešte stále manželka. M. Grabec, syn navrhovateľa v tomto spise vo svojom odvolaní predložil ako dôkaz čestné prehlásenie navrhovateľa, že svojmu synovi daroval 7.000,-EUR na nákup chatky. Počas spolužitia v manželstve odporkyňa s manželom podporovali navrhovateľa aj s jeho manželkou v ich ťažkej finančnej situácii a nosili im pri každej návšteve nákupy s potravinami. Jediným cieľom odporkyne bolo dokázať, že

navrhovateľ ani jeho manželka nikdy nemali a ani nemajú toľko financií, aby mohli svojmu synovi darovať takúto sumu. Tieto tlačivá sú voľne prístupné na internete, stačí do „Google“ zadať meno navrhovateľa alebo jeho manželky a zobrazia sa stovky odkazov priamo na príspevky pre nich od organizácií a nadácií. Tieto tlačivá odporkyňa neukradla ani podlo nezískala. Ide o voľne prístupné listiny, ktoré použila na ochranu svojich práv. Odporkyňa navrhovateľa ani jeho manželku nikde neohovára. Nijako ho nekontaktuje, ani neoslovuje, ani písomnou, ani ústnou formou. Práve naopak, navrhovateľ je ten, kto o odporkyňu do spisov vypisuje vyjadrenia a čestné prehlásenia, v ktorých ju hnusnými a nepravdivými tvrdeniami uráža, ohovára a klame o nej a jej rodine. Tieto jeho vyjadrenia sršia nenávisťou voči odporkyňu a jej rodine.

Dňa 22.6.2015 bolo súdu doručené podanie navrhovateľa, ktorým doplnil skutkové dôvody svojho návrhu a uviedol, že odporkyňa získala podvodným spôsobom o ňom policajný spis a teraz ho zneužíva, špiní jeho osobu na verejnosti a chce ho zastrašiť a terorizovať týmto spisom ako aj jeho rodinu.

Súd vo veci nariadil pojednávania, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov a listinnými dôkazmi.

Navrhovateľ na pojednávaní zotrval na svojom návrhu avšak s tým, že na náhrade nemajetkovej ujmy 10.000 eur netrvá, pokiaľ sa mu odporkyňa osobne ospravedlní a prestane s tým, čo robila. Ďalej uviedol, že dostal zo súdu spis, kde mala odporkyňa advokátku, doktorku A. a kde zisťovali o navrhovateľovi informácie o tom, kto mu poskytol financie. Obrátil sa na advokátsku komoru a tam mu povedali, že to nie je možné, že to má byť utajené. Stalo sa mu, že ho ľudia v meste pristavovali a pýtali sa ho, či si toľko peňazí nahrabal. On si ich však nenahrabal, riešil svoju ťažkú situáciu. Mesačne za lieky vynaloží 200 EUR, jeho zdravotný stav sa zhoršil, bol na CT-vyšetrení. Jeho nádor sa zväčšil a je na tom horšie ako pred operáciou. Stalo sa mu, že ho zastavil sused, a pýtal sa ho, či je trestaný. Žiada odporkyňu, aby povedala, kto jej poskytol policajný spis, ktorý mal byť v trezore. Odporkyňa ho po Prievdzi ohovára, že bol trestaný. Ľudia mu hovorili, že takéto veci o ňom šíri bývala manželka jeho syna. Odporkyňa o ňom vypisuje na súdy a na „sociálku“. Napr. písala na súd v konaní, kde je účastníkom jeho syn, že jeho syn je taký istý ako otec. Navrhovateľ chodieval zo zdravotných dôvodov na prechádzky, ľudia sa ho osobne v rozhovoroch pýtajú, či je trestaný. Odporkyňa ho ohovárala, že chodil do antikvariátu a do záložne. Nie je pravda, že všetky jeho diagnózy už boli súdu známe. Napríklad doteraz tajil, že má cukrovku, že slepne, a že je na hranici smrti. Aj odporkyňa bola psychiatricky liečená.

Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 23.2.2016 požiadal navrhovateľ, aby mu súd ustanovil opatrovníka na jeho zastupovanie v konaní z dôvodu jeho vážneho zdravotného stavu. Obával sa, či sa bude môcť zúčastniť na prípadnom ďalšom pojednávaní, keďže má v krátkom čase podstúpiť operáciu očí. Ako vhodné osoby navrhol súdu svoju manželku I. alebo svojho syna M.. Manželka navrhovateľa, ktorá bola na pojednávaní prítomná, súhlasila so ustanovením za opatrovníčku.

Súd teda uznesením ustanovil navrhovateľovi opatrovníčku v osobe jeho manželky I., nar. X.XX.XXXX, z dôvodov podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľ aj opatrovníčka sa po vyhlásení uznesenia vzdali práva podať proti tomuto uzneseniu odvolanie.

Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že odkedy podala návrh na rozvod manželstva so synom navrhovateľa, navrhovateľ a jeho syn o nej vypisujú rôzne klamstvá do rôznych spisov. Niektoré predložila aj do tohto konania. V týchto listoch je vykreslená ako najhoršia osoba na svete, z jedného listu navrhovateľa jej matka skolabovala. Obrátila sa na políciu, ako to má riešiť. Policajti jej povedali, že buď v trestnom konaní, alebo cez súd. Navrhovateľ má však znalecký posudok z trestného konania, že nie je trestne zodpovedný. A policajti jej povedali, že navrhovateľ môže aj zostrojiť bombu a nebude stíhaný. Navrhovateľ na jej meno vypisuje listy aj do konaní, kde nie je účastníkom, zástupcom a ani svedkom. Do jedného konania za mesiac aj 6 listov. K tvrdeniam navrhovateľa uviedla, že na „sociálku“ nenapísala ani jeden list. A listy na súd boli písané ako vyjadrenia na výzvu súdu. Navrhovateľa nikdy neohovárala a nehovorila ňom nepravdivé veci. Doklady od rôznych inštitúcií, použila v spore s jeho synom, či chata patrí do BSM. Navrhovateľ v tomto spore napísal čestné prehlásenie, že svojmu synovi daroval 7000 EUR. Nie je to však pravda, čo vie, keď ešte žila so svojim manželom. Navrhovateľ mal finančné ťažkosti a častokrát im nosili jedlo. Doklady od inštitúcií predkladala do spomínaného súdneho konania ako dôkaz, že navrhovateľ nemohol disponovať sumou 7000 EUR, keďže mu bola poskytnutá finančná pomoc. Doklady našla cez vyhľadávač Google na internete tak, že zadala meno navrhovateľa

a jeho manželky. Našlo jej asi 100 odkazov, vytlačila len niektoré. Nič neukradla, všetko je verejne prístupné. Je tam uvedená suma a účel, na aký bola finančná pomoc poskytnutá. Tieto doklady predložila iba súdu, nikde ďalej ich nešírila. Keďže sú doklady verejne prístupné, hociktorý človek si ich môže nájsť. Odporkyni išlo o to, aby v konaní o tom, či chatka patrí do BSM, odhalila klamstvo navrhovateľa. Navrhovateľ tvrdí, že dostal zo súdu list, nemal však dostať aký list, nie je tam účastníkom konania, musel mu ho ukázať jeho syn. Odporkyňa sa so žiadnymi ľuďmi o navrhovateľovi ne baví. Má dosť problémov s jeho synom a nič o ňom nešíri. Vedela by uviesť svedkov, ktorí by potvrdili, že ju navrhovateľ ohovára. Policajný spis, ktorý spomína navrhovateľ, je spis, ktorý navrhla v tomto konaní ako dôkaz. Ona ako účastník konania do spisu normálne nahliadala a vyhotovovala si kópie. Sú o tom úradné záznamy. Nemieni sa navrhovateľovi verejne ospravedlňovať. Je si vedomá, že nič nespravila a nič o navrhovateľovi nešírila.

Svedok M., syn navrhovateľa a manžel odporkyne, s ktorou je v súčasnosti v rozvodovom konaní na pojednávaní uviedol, že je pravdou, že odporkyňa šíri o navrhovateľovi klamstvá. Je to zadokumentované vo viacerých súdnych konaniach a aj v trestných spisoch. Odporkyňa špinila svedkovu rodinu, navrhovateľa a aj svedka. Posielala SMS správy, ohovárala ich pred W., svedkovou prvou manželkou. Oni boli predtým nepriateľky a teraz sa proti svedkovi spojili. Odporkyňa ohovárala navrhovateľa na pojednávaní. Vyťahovala nejaký policajný spis, ktorý však nemá právo mať. Nevie, ako k nemu prišla. Špiní na nich aj na facebooku. Vysmieva sa im a pokrikuje na nich po ulici. Na súdoch šíri o nich nepravdivé tvrdenia. Posielala svedkovi urážlivé SMS správy na mobil, kde ohovárala navrhovateľa.

K výpovedi svedka M. B. odporkyňa uviedla, že všetko čo svedok uvádza, sú jeho výmysly a klamstvá, ktoré uvádza od začiatku ich rozvodového konania. Existuje znalecký posudok od znalca T. V., vypracovaný pre políciu. V ňom je konštatovanie, že všetky SMS správy, ktoré boli jej doručené a ňou odoslané svedkovi, boli svedkom upravované. Tento posudok sa nachádza v trestnom spise, kde je svedok M. B. obvinený zo psychického týrania a odporkyňa tam vystupuje ako poškodená. Odporkyňa navrhovateľovi žiadnu SMS správu nikdy nenapísala a nemá na neho ani telefónne číslo. Svedok klamal o tom, že mu na súde dala čítať spis o zdravotnom stave navrhovateľa. Ide o to, že v trestnom konaní odporkyňa upozornila sudcu na iné trestné konanie, kde bol vypracovaný znalecký posudok na navrhovateľa, s tým, aby ho bral do úvahy pri posudzovaní listov, ktoré píše navrhovateľ o odporkyni.

Svedkyňa I. manželka navrhovateľa uviedla, že odporkyňa ich ohovára spolu s pani A.. Sú to všetko výmysly, že vraj svedkyňa varila brečky. Odporkyňa narozprávala o navrhovateľovi, že bol odsúdený, že je taký a taký. Očierňuje ich cez SMS správy, ktoré posielala ich synovi. Stále ich ponižuje.

Svedkyňa Mgr. G., pracovníčka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, Odbor sociálnych vecí a rodiny uviedla, že navrhovateľa pozná zo svojej pracovnej činnosti, vykonávala šerenie v jeho domácnosti približne pred 18 rokmi, z dôvodu, že požiadal o poskytnutie sociálnej pomoci. Navrhovateľa pozná aj z konaní, v ktorých vystupuje jeho syn vo veci maloletého W. B., kde navrhovateľ svojho syna niekoľkokrát sprevádzal na úkonoch v týchto konaniach. Odporkyňu vidí asi tretíkrát, doteraz ju vždy videla len na chodbe. Doposiaľ spolu osobne nekomunikovali a v spisovej dokumentácii maloletého W. B., ktorého má svedkyňa vo svojej pôsobnosti, sa nenachádza žiadne písomné podanie odporkyne týkajúce sa navrhovateľa. Nestalo sa, že by sa odporkyňa v prítomnosti svedkyne vyjadřila, že navrhovateľ bol trestaný. Pravdepodobne si navrhovateľ odporkyňu pomýlil s pani A..

Súd ďalej vykonal dokazovanie týmito listinami: prílohy návrhu č.l. 3 - 16, odvolanie M. B. zo spisu Okresného súdu Prievidza sp.zn. 6C/173/2011 zo dňa 16.8.2013, vyjadrenie R. B. k odvolaniu zo dňa 15.9.2013, čestné prehlásenie navrhovateľa č.l. 43 - 44, vyjadrenie navrhovateľa č.l. 45, stanovisko navrhovateľa č.l. 47, návrh M. v konaní sp.zn. 5C/210/2012, uznesenie sp.zn. 5C/210/2012 zo dňa 8.10.2013, uznesenie OR PZ Prievidza ČVS:ORP-932/OVK-PD-2012 zo dňa 10.9.2013 č.l. 53, uznesenie OR PZ Prievidza ČVS: ORP-34/OVK-PD-2013 zo dňa 12.7.2013, zápisnica o výsluchu svedka č.l. 57, listiny pripojené z vyšetrovacieho spisu ČVS:OUV-845/01 č.l. 85 - 108, vyjadrenie navrhovateľa zo spisu sp.zn. 6C/145/2015 č.l. 131, odpoveď na vyjadrenie odporcu zo dňa 18.5.2015 č.l. 132, vyjadrenie navrhovateľa v spise sp.zn. 6C/145/2015 č.l. 134, časť listu odporkyne z konania sp.zn. 6C/145/2015 č.l. 139, potvrdenie o podaní trestného oznámenia DU-3228/PD-2011 zo dňa 12.11.2011, výpis SMS správ zo dňa 27.2.2012 č.l. 149c, návrh na zastavenie trestného stíhania vo veci ORP-932/OVK-PD-2012 č.l. 149b, rozsudok OS Prievidza č.k. 2T/132/2014-237 zo dňa 8.4.2015, uznesenie

KS Trenčín č.k. 3To/61/2015-252 zo dňa 14.10.2015, vyjadrenie ÚPSVaR Prievidza - OSV zo dňa 12.1.2016, podanie odporkyne adresované do konania sp.zn. 8P/17/2011 č.l. 188, mailová komunikácia pracovníčkou ÚPSVaR Prievidza č.l. 195, odpoveď SAK zo dňa 19.1.2016 č.l. 197, výpis z registra trestov týkajúci sa navrhovateľa, trestný spis Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/61/2015.

Súd pred prvým pojednávaním opomenul splniť svoju poučovaciu povinnosť podľa § 118a Občianskeho súdneho poriadku a nedoručil účastníkom spolu s predvolaním na prvé pojednávanie poučenie podľa § 118a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Aby účastníci konania neboli ukrátení na svojich procesných právach, súd ich poučil na konci prvého pojednávania, neskôr písomne spolu s predvolaním na druhé pojednávanie, ktoré sa konalo 23.2.2016 a aj ústne, priamo na začiatku pojednávania, o tom, že dôkazné návrhy môžu podávať len do skončenia tohto, v poradí druhého pojednávania.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný nasledovný skutkový stav: V konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza, pod sp.zn. 6C/173/2011, ktorého predmetom bolo určenie, či nehnuteľnosti patria do BSM odporkyne a jej manžela M. podal M.c, vystupujúci v konaní ako odporca odvolanie proti rozsudku. Odporkyňa, ktorá v uvádzanom konaní vystupuje v postavení navrhovateľky, sa k odvolaniu vyjadrila dňa 5.9.2013 a k vyjadreniu predložila doklady o tom, že navrhovateľovi a jeho manželke boli viackrát poskytnuté príspevky z rôznych nadácií a inštitúcií. Zároveň pripojila aj listiny, svedčiace o takýchto príspevkoch. Vo vyjadrení okrem iného uviedla, že má vedomosť tom, že navrhovateľ a jeho manželka chodili do záložne založiť knihy, aby mali finančnú hotovosť na živobytie. Odporkyňa v tomto vyjadrení zároveň uvádza, že tieto skutočnosti preukazujú, že navrhovateľ s manželkou ako rodičia M. B., ktorí boli sami dlhodobo odkázaní na finančnú výpomoc, nemohli svojmu synovi darovať v hotovosti sumu 7.000,-EUR.

V tomto súdnom konaní, t.j. konaní vedenom pod sp.zn. 14C/125/2013, navrhla odporkyňa ako pripojiť dôkaz vyšetrovací spis OR PZ Prievidza ČVS: OUV-845/2001. V uvedenom trestnom konaní vystupoval v pozícii obvineného navrhovateľ. Odporkyňa bola v trestnom konaní vypočutá ako svedkyňa. Mala tak vedomosť, že toto trestné konanie bolo prerušené z dôvodu, že navrhovateľ pre duševnú chorobu, ktorá nastala až po spáchaní činu nie je schopný chápať zmysel trestného stíhania. Odporkyňa poukázala na túto skutočnosť a žiadala, aby si súd pripojil predmetný trestný spis ako dôkaz. Súd si teda spis pripojil a vyhotovil z neho kópie uznesení a znaleckých posudkov z odvetvia psychiatria a psychológia, týkajúcich sa navrhovateľa. Odporkyňa si následne pri preštudovaní súdneho spisu nechala vyhotoviť pre svoju potrebu kópie znaleckých posudkov a na súdnom pojednávaní v trestnej veci obvineného Jozefa Grabeca, predložila súdu tieto znalecké posudky.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je, že došlo k neoprávnenému zásahu do tohto práva. Takýto zásah musí byť zároveň objektívne spôsobilý privodiť dotknutej fyzickej osobe (nemajetkovú) ujmu na právach uvedených v § 11 OZ. Vyvolanie následkov takýmto zásahom sa nevyžaduje. Občianskoprávna ochrana sa poskytuje len voči takým konaniam (zásahom), ktoré sa dotýkajú osobnosti fyzickej osoby tým, že znižujú jej česť, dôstojnosť a vážnosť z hľadiska jej vzťahu k spoluobčanom a ohrozujú jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti.

Zákon chráni česť fyzickej osoby najmä proti rozširovaniu nepravdivých tvrdení, a to bez rozdielu akými prostriedkami k nemu dôjde. Zverejnenie (vedomé alebo nevedomé) nepravdivej informácie o fyzickej osobe treba v zásade vždy považovať za zásah do osobnostných práv a to aj v prípade, ak príslušná informácia nebude mať vyslovene difamačný charakter. Podstatné je to, že takýmto spôsobom sa o konkrétnej osobe vysloví nepravda, na základe ktorej tretie osoby môžu dotknutú fyzickú osobu posudzovať skreslene. Ústne a písomne vyvolaný zásah môže spočívať v rozširovaní nepravdivých informácií, ktoré sa týkajú fyzickej osoby, ale aj v šírení nepravdivých obviňovaní z nečestného konania. Skutočnosť, že pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia, alebo išlo len o nedbanlivostné preberanie a rozširovanie informácií je bezvýznamná.

K zásahu do práva na ochranu osobnosti však môže dôjsť aj šírením pravdivej informácie, a to v prípade, že je neoprávnené šírená pravdivá informácia dôvernej povahy alebo o intímnej sfére dotknutej osoby.

Navrhovateľ v konaní tvrdil, že odporkyňa zasiahla do jeho práva na ochranu osobnosti tým, že oznámila verejnosti informácie o finančnej situácii navrhovateľa a jeho rodiny, že šírila nepravdivé tvrdenia o tom, že bol trestaný a tiež tým, že získala podvodným spôsobom policajný spis o navrhovateľovi a teraz ho zneužíva a snaží sa navrhovateľa zastrážiť.

Ako už bolo uvedené, súd považoval za preukázané, že odporkyňa predložila ako dôkaz do konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 6C/173/2011 doklady o tom, že navrhovateľovi a jeho manželke boli viackrát poskytnuté príspevky z rôznych nadácií a inštitúcií. Zároveň súd považoval za preukázané, že odporkyňa si zo spisu v tomto konaní, t.j. sp.zn. 14C/125/2013 vyhotovila kópie znalecký posudkov vypracovaných na osobu navrhovateľa do trestného konania pod ČVS: OUV-845/2001 a tieto posudky predložila v trestnom konaní, kde je obvineným jej manžel M. ktorý je synom navrhovateľa. Súd teda skúmal, či opísaným konaním odporkyne mohlo dôjsť k zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa.

Súd v prvom rade konštatuje, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nespochyboval, že by uvedené listiny, či už doklady o finančných príspevkoch alebo znalecké posudky boli nepravdivé. Súd zároveň ani nemal pochybnosti o pravdivosti obsahu týchto listín. Nemožno preto povedať, že by odporkyňa šírila o navrhovateľovi prostredníctvom týchto listín nepravdivé tvrdenia. Možno ďalej konštatovať, že v prípade, že by odporkyňa šírila znalecké posudky týkajúce sa osoby navrhovateľa verejne, mohla sa tým dopustiť zásahu do práva navrhovateľa na ochranu jeho osobnosti. Stali by sa tak verejne známe informácie o zdravotnom stave navrhovateľa a to v citlivej sfére jeho duševného zdravia.

Odporkyňa však uvedené listiny predložila len v súdnom konaní. Konanie pred súdom musí zabezpečiť pre účastníkov spravodlivú ochranu ich práv a záujmov. Na zabezpečenie tejto ochrany Občiansky súdny poriadok priznáva účastníkovi viaceré procesné práva, medzi ktoré patrí aj právo vyjadrovať sa k tvrdeným skutočnostiam, navrhovať dôkazy na ich vyvrátenie a vyjadrovať sa aj k právnym dôsledkom z nich vyplývajúcich. Subjektívnym právom účastníka je preto aj jeho právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, dôkazom, ako aj uvádzať skutočnosti, ktoré zo svojho uhla pohľadu považuje za dôležité pre rozhodnutie o predmete sporu. Za zásah nespôsobilý narušiť alebo ohroziť práva na ochranu osobnosti chránené ustanovením § 11 OZ súdy považujú prípady, keď zásah spočíval v tvrdeniach, ktoré boli prednesené napríklad za takých okolností, za ktorých nehrozilo zverejnenie a nemohlo žiadnym spôsobom dôjsť k zníženiu vážnosti fyzickej osoby, napríklad medzi ostatnými spoluobčanmi (z rozsudku Najvyššieho súdu SR z 20.3.2007, sp.zn. 5Cdo/180/2007).

Súd teda vzhľadom na uvedené konštatuje, že predložením uvedených listín týkajúcich sa navrhovateľa odporkyňou ako dôkazu v súdnych konaniach nemohlo dôjsť k zásahu do práva navrhovateľa na ochranu jeho osobnosti.

Odporkyňa zároveň tvrdila, že informácie o peňažných príspevkoch pre navrhovateľa sú verejne prístupné na internete. Navrhovateľ toto tvrdenie nerozporoval, súd ho preto považoval za preukázané. Odporkyňa sa teda nemohla dopustiť zásahu do práva na ochranu osobnosti šírením verejne prístupnej a súčasne pravdivej informácie. Súd však zároveň konštatuje, že preukázané bolo len použitie týchto informácií v súdnom konaní vedenom pod sp.zn. 6C/173/2011.

Súd sa ďalej zaoberal tvrdeniami navrhovateľa, že do práva na ochranu jeho osobnosti zasiahla navrhovateľka aj tým, že o ňom šíri nejaké tvrdenia verejne, medzi obyvateľmi mesta Prievidza. Malo ísť o informácie o finančnej situácii navrhovateľa a šírenie nepravdivého tvrdenia o tom, že bol trestaný. Odporkyňa mala podľa tvrdenia navrhovateľa o ňom tiež vypisovať listy na súdy a Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny.

Súd tieto tvrdenia navrhovateľa nepovažoval za preukázané. Navrhovateľ neuviedol dostatočné skutkové tvrdenia ani nepredložil dôkazy, ktorými by ich osvedčil. Navrhovateľ napríklad neuviedol, kto konkrétne sa ho mal v meste pýtať, či si údajne nahrabal peniaze, alebo či je trestaný, ani nepredložil dôkaz o tom, že sa tak naozaj stalo. Nebolo preukázané, že sa o navrhovateľovi takéto reči vôbec šíria, ani to, že by ich mala šíriť odporkyňa. Tvrdenia navrhovateľa neboli preukázané ani výpoveďami svedkov, ktorých navrhol.

Z výpovede svedka M. nevyplynuli konkrétne skutočnosti o konaní odporkyne voči navrhovateľovi. Svedok uviedol len neurčité tvrdenia, že odporkyňa „špinila“ na navrhovateľa, že „špiní“ na nich aj na facebooku, že sa im vysmieva a pokrikuje na nich po ulici. Neuviedol kedy a akým konkrétnym spôsobom tak odporkyňa mala robiť. Svedok vo svojej výpovedi zároveň spomína SMS správy, ktorých obsahom mali byť urážky na adresu navrhovateľa. Súd konštatuje, že obsah SMS správ bol medzi listinami predloženými navrhovateľom dňa 21.9.2015 (č.l. 149c). Podľa ich obsahu ide o SMS správy adresované svedkovi Jozefovi Grabecovi. Nie však je jasné či sú vôbec autentické, z akého telefónneho čísla a na aké telefónne číslo boli odoslané. Navrhovateľa sa napokon týka len jedna z týchto správ. Z nej zároveň vyplýva, že ju nepísala odporkyňa, keďže sa o odporkyni v správe hovorí ako o „Žane“, t.j. v tretej osobe.

Konkrétne skutočnosti preukazujúce tvrdenia navrhovateľa nevyplynuli ani z výpovede svedkyne EU., ktorá uviedla, že ju a navrhovateľa odporkyňa ohovára, a že narozprávala o navrhovateľovi, že bol odsúdený. Svedkyňa však neuviedla komu a kedy mala o tom odporkyňa rozprávať, resp. pred kým ich ohovárať.

Svedkyňa Mgr. G. O. tvrdenia navrhovateľa vo svojej výpovedi takisto vôbec nepotvrdila.

Nebolo tiež preukázané, že by odporkyňa písala o navrhovateľovi listy rôznym inštitúciám, ktorými by zasiahla do jeho práva na ochranu osobnosti. Z listín písaných odporkyňou, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise sa navrhovateľ spomína iba v liste zo dňa 18.5.2015, adresovanom do konania sp.zn. 6C/145/2015 (č.l. 139) a v liste adresovanom do konania sp.zn. 8P/17/2011, ktorý nie je datovaný (č.l. 192). V oboch listoch je konštatované, že navrhovateľ bol trestné stíhaný, že toto trestné stíhanie bolo prerušené z dôvodu jeho duševného stavu, že navrhovateľ píše vyjadrenia do konaní, v ktorých je účastníčkou aj odporkyňa, a že navrhovateľ s manželkou žiadali rôzne inštitúcie o finančné príspevky. Uvedené informácie sú pravdivé, boli odporkyňou uvedené len v súdnych konaniach a nešírila ich verejne. Preto podľa názoru súdu týmito listami odporkyne nedošlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa.

Súd teda na základe uvedených skutočností konštatuje, že v konaní nebolo preukázané, že by sa bola odporkyňa dopustila neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa. Súd preto návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Navrhovateľ na pojednávaní navrhol vykonať ako dôkaz znalecký posudok znalca PhDr. Benkoviča, ktorý sa mal týkať odporkyne. Súd mal pripojený trestný spis tunajšieho súdu z sp.zn. 3T/61/2015, v ktorom boli dva znalecké posudky PhDr. Benkoviča, týkajúce sa odporkyne. Navrhovateľ však tvrdil, že on má k dispozícii iný znalecký posudok a ten navrhuje ako dôkaz. Na pojednávaní však nechcel uviesť, v akom konaní bol tento posudok vypracovaný a ani aké tvrdenia navrhovateľa má tento posudok ako dôkaz preukázať. Súd preto návrh navrhovateľa na doplnenie dokazovania zamietol.

Odporkyňa vo svojich písomných podaniach (na č.l. 109, 129, 185 a 201) opakovane navrhovala, aby súd predvolal znalcov MUDr. Hrabovskú a MUDr. Frankoviča a aby vykonal znalecké dokazovanie za účelom skúmania duševného stavu navrhovateľa. Súd konštatuje, že právnym posúdením spôsobilosti navrhovateľa v trestnom konaní nie je viazaný. Okrem toho príčetnosť páchatela v trestnom práve je odlišná kategória od spôsobilosti na právne úkony podľa občianskeho práva. Ak teda nebolo

v samostatnom konaní rozhodnuté o pozbavení, prípadne obmedzení spôsobilosti navrhovateľa na právne úkony, súd si úsudok o spôsobilosti navrhovateľa na právne úkony a teda aj o jeho procesnej spôsobilosti musí urobiť v príslušnom konaní sám. Súd na základe konania navrhovateľa v priebehu súdneho konania nedospel k záveru o nedostatku jeho procesnej spôsobilosti. Preto nevykonal dôkazy navrhované odporkyňou.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Keďže odporkyňa mala vo veci plný úspech, mala by tak nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania. Náhradu trov si však neuplatnila, preto jej ju súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.